

## بررسی مناسب ترین روش کنترل علفهای هرز باغات انار

سید محمد میر وکیلی و مجید نیکونهاد<sup>۱</sup>

۱ - بخش تحقیقات آفات و بیماری‌های گیاهی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد

انار استان یزد از لحاظ کمی و کیفی ارزش قابل توجهی داشته و در بین محصولات کشاورزی از ارقام صادراتی به حساب می‌آید. یکی از مشکلات عمده باغهای انار استان وجود علفهای هرز است که در بعضی مناطق تراکم بالایی برخی گونه‌ها موجب رقابت با درختان انار و کاهش کمیت و کیفیت محصول می‌شود. به منظور دستیابی به بهترین روش کنترل علفهای هرز انار و بررسی اثرات جنبی علفکشها بر روی محصول انار مطالعه‌ای در سطح باغات انار استان یزد انجام شد. در این تحقیق روشهای مختلف مکانیکی، شیمیایی و تلفیقی از هر دو جهت مبارزه با علفهای هرز در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با اعمال تیمارهای مختلف مورد آزمایش قرار گرفت. تیمارها شامل مبارزه مکانیکی (قطع بوته‌ها و شخم سطحی اوایل بهار و تابستان)، سمپاشی با تریفلورالین (۳ لیتر در هکتار)، پاراکوات ۱٪ و گلیفوسیت (۸ لیتر در هکتار) قبل از گلدهی بود. پس از سمپاشی تأثیر تیمارهای اعمال شده با تعیین درصد تأثیر در مقایسه با شاهد و همچنین اثر سوء آنها روی درختان انار مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد در مناطقی که علفهای هرز یکساله غالب بود استفاده از تریفلورالین به میزان ۳ لیتر در هکتار در مه‌ار ۷۵٪ علفهای هرز یکساله مانند خرفه (*Portulaca oleracea*)، خاکشیر (*Descurainia Sophia*)، سلمک (*Chenopodium album*) و تاج خروس (*Amaranthus retroflexus*) تأثیر مثبت داشت. در مناطقی که علفهای هرز چند ساله غالب بود استفاده از پاراکوات ۱٪ در زمان اوج رشد رویشی و سپس گلیفوسیت به نسبت ۸ لیتر در هکتار قبل از گلدهی منجر به کنترل نسبی علفهای هرز دائمی مانند تلخه (*Acroptilon repens*)، پنیرک (*Malva neglecta*)، موجه (*Cardaria draba*) و بارهنگ (*Plantago lanceolata*) گردید.